

Судоустрій; прокуратура та адвокатура

УДК 343.163

Ковалів Мирослав Володимирович

кандидат юридичних наук, професор

Львівський державний університет внутрішніх справ

Kovaliv Myroslav

PhD in Law, Professor

Lviv State University of Internal Affairs

ORCID: 0000-0002-9730-8401

Скриньковський Руслан Миколайович

кандидат економічних наук, професор

Львівський університет бізнесу та права

Skrynkovskyi Ruslan

PhD in Economics, Professor

Lviv University of Business and Law

ORCID: 0000-0002-2180-8055

Єсімов Сергій Сергійович

кандидат юридичних наук, доцент

Львівський державний університет внутрішніх справ

Yesimov Serhii

PhD in Law, Associate Professor

Lviv State University of Internal Affairs

ORCID: 0000-0002-9327-0071

Назар Юрій Степанович

доктор юридичних наук, професор

Львівський державний університет внутрішніх справ

Nazar Yurii

D. Sc. (Law), Professor

Lviv State University of Internal Affairs

ORCID: 0000-0002-8059-4413

Хмиз Мар’яна Василівна

доктор філософії в галузі права

Львівський національний університет імені Івана Франка

Khmyz Mariana

PhD in Law

Ivan Franko National University of Lviv

ORCID: 0000-0003-3553-8022

Йосифович Данило Ігорович

кандидат юридичних наук, доцент

Львівський державний університет внутрішніх справ

Yosyfovych Danylo

PhD in Law, Associate Professor

Lviv State University of Internal Affairs

ORCID: 0000-0001-5510-9781

Тиркало Юрій Євгенійович

аспірант

Національного університету «Львівська політехніка»

Tyrkalo Yuriy

Postgraduate Student of the

Lviv Polytechnic National University

ORCID: 0000-0003-2535-4238

Кайдрович Христина Іванівна

*кандидат економічних наук, доцент
Львівський університет бізнесу та права*

Kaydrovych Khrystyna

*PhD in Economics, Associate Professor
Lviv University of Business and Law*

ORCID: 0000-0002-0362-7779

ПРОКУРАТУРА У МЕХАНІЗМІ ПОДІЛУ ВЛАДИ В УКРАЇНІ
PROSECUTOR'S OFFICE IN THE MECHANISM OF SEPARATION OF
POWERS IN UKRAINE

***Анотація.** У статті із застосуванням комплексного системного аналізу правових явищ, у контексті Конституції України, чинного законодавства, розглянуто роль та місце прокуратури в механізмі поділу влади. Актуальність дослідження зумовлена участю прокуратури України у державному механізмі забезпечення та захисту прав і свобод громадян, що має науково-теоретичну і практичну значимість. Зазначено, що прокуратура України є однією із основних правоохоронних органів, діяльність якої спрямована на забезпечення захисту прав і свобод людини та громадянина. У системі поділу влади прокуратура посідає відокремлене місце. Це визначення правового становища дозволяє прокуратурі ефективніше виконувати основне завдання – захист прав та свобод громадян. Саме незалежність прокурорської влади є необхідною умовою забезпечення захисту конституційних прав. Вказано, що сучасний етап розвитку прокуратури свідчить про постійні зміни у її правовому статусі. Це означає, що не існує ідеальної прокуратури, оскільки законодавство та суспільство у державі розвивається динамічно і приведення закону про прокуратуру у відповідність до життєвих реалій є*

закономірністю. Специфічні риси прокурорської влади свідчать, що вона має входити у систему стримувань і противаг у відносинах з гілками державної влади.

Ключові слова: прокуратура, система державних органів, судова влада, виконавча влада, законодавча влада, Генеральний прокурор, Конституція України, захист прав і свобод людини та громадянина.

Summary. The article with the use of a comprehensive systematic analysis of legal phenomena, in the context of the Constitution of Ukraine, current legislation, considers the role and place of the prosecutor's office in the mechanism of separation of powers. The urgency of the study is due to the participation of the Prosecutor's Office of Ukraine in the state mechanism for ensuring and protecting the rights and freedoms of citizens, which has scientific-theoretical and practical significance. It is noted that the Prosecutor's Office of Ukraine is one of the main law enforcement agencies, whose activities are aimed at ensuring the protection of human and civil rights and freedoms. In the system of separation of powers, the prosecutor's office occupies a secluded place. This definition of the legal status allows the prosecutor's office to more effectively perform the main task – the protection of the rights and freedoms of citizens. It is the independence of the prosecutor's office that is a necessary condition for ensuring the protection of constitutional rights. It is stated that the current stage of development of the prosecutor's office indicates constant changes in its legal status. This means that there is no ideal prosecutor's office, because the legislation and society in the country are developing dynamically and bringing the law on the prosecutor's office in line with the realities of life is a regularity. Specific features of the prosecutorial power indicate that it should be part of the system of checks and balances in relations with branches of government.

Key words: prosecutor's office, system of state bodies, judiciary, executive

branch, legislative branch, Prosecutor General, Constitution of Ukraine, protection of human and civil rights and freedoms.

Постановка проблеми. Прийняття Конституції України послужило основою формування нової державності і правової системи. Конституційні норми виконують системоутворюючу роль у регулюванні суспільних відносин і у правовому забезпеченні діяльності органів державної влади.

В умовах становлення правової демократичної держави в Україні особливе місце займає прокуратура, яка відіграє важливу роль у досягненні юридичної узгодженості у системі влади та управління, бере активну участь у нормотворчій діяльності, здійснює моніторинг правозастосування і антикорупційну експертизу нормативно-правових актів, координує діяльність правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю, а також захищає права фізичних і юридичних осіб. Все це обумовило актуальність теми дослідження, його доцільність і важливість у цьому напрямі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дискусії серед науковців і практиків щодо визначення місця і ролі прокуратури в системі органів державної влади України відбуваються протягом тривалого періоду часу. Сьогодні ці дискусії є особливо інтенсивними, проходять на різних рівнях, у відкритій та прозорій формі з відповідними аргументами. Вагомий внесок у вирішення деяких проблемних питань у цьому напрямі зробили такі вчені-юристи та практики: В. Авер'янов, В. Долежан, Ю. Грошевий, А. Комзюк, М. Косюта, О. Литвак, В. Маляренко, М. Мичко, Н. Наулік, М. Потебенько, В. Тацій, О. Толочко, П. Шумський та інші.

Реалізація Угоди про асоціацію України та Європейського Союзу вимагає удосконалення правового регулювання системи правосуддя, що, у свою чергу, потребує проведення теоретико-правових досліджень щодо ролі прокуратури у механізмі розподілу влади в Україні.

Мета статті. Метою статті є дослідження прокуратури у механізмі

поділу влади в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. У статті 6 Конституції України зазначено, що державна влада в Україні здійснюється на основі її поділу на законодавчу, виконавчу і судову. Аналіз цієї конституційної норми у взаємозв'язку з іншими положеннями Конституції України дозволяє зробити висновок про єдність державної влади в Україні.

О. Козинець і В. Пророченко, досліджуючи становлення і розвиток теорії поділу влади в історії світової політико-правової думки, зазначають, що на кожному з етапів історичного розвитку суспільства існували різні підходи і концепції щодо оптимальної моделі поділу влади в державі [1, с. 168]. Не всі конституційні органи вписуються у чіткі межі теорії поділу влади на три гілки у класичному розумінні [2]. Практика державного будівництва демонструє різноманітність форм реалізації публічної влади.

Відповідно до Конституції України державну владу здійснюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, суди та прокуратура України. Перелік органів державної влади, наведеного у Конституції України, можна віднести до основ конституційного ладу та державно-політичної системи України, але не до теорії поділу влади у сучасному трактуванні.

В Україні існують органи державної влади, які не входять у жодну з трьох влад – законодавчу, виконавчу чи судову. Водночас ці органи створюються і діють відповідно до Конституції України та законів [3]. За статусом є органами у структурі державної влади. Практика виконання переліченими органами державної влади не виключає не властивих з точки зору класичних уявлень про поділ влади окремих повноважень, що входять до компетенції інших підсистем влади. Президент України, будучи главою держави, не входить до жодної гілки державної влади.

Особливе місце у системі поділу влади займають конституційні органи: Рахункова палата України, Національний банк України,

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Рада національної безпеки і оборони України, Офіс Президента України, які організаційно не входять до жодної з традиційних гілок влади.

Сучасне розуміння концепції поділу влади передбачає віднесення органів держави до виконавчої, законодавчої чи судової влади. На перший план виходить ефективна і збалансована взаємодія з метою реалізації функцій держави. Державі, яка прагне бути суверенною і незалежною при здійсненні зовнішньої політики та стабільною при вирішенні внутрішніх питань, властива особлива функція – підтримання державного обвинувачення у суді, забезпечення за допомогою механізмів одноманітного виконання законів.

Зазначене реалізується у контексті підтримання публічного обвинувачення в суді; організації і процесуального керівництва досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляду за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; у представництві інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом.

Україна реалізує зазначену функцію, спираючись на систему органів законодавчої, виконавчої та судової влади, але особливе місце у реалізації займає прокуратура України. Прокуратура України щодо конституційного статусу в системі публічної влади забезпечує виконання комплексу завдань, від ефективного вирішення яких залежить фактичний стан законності та правопорядку, забезпечення та захист прав і свобод людини та громадянина.

А. Шапошник і Т. Шлапко зазначають, що прокуратура посідає окреме, специфічне і особливе місце в системі державних органів, яке зумовлюється тими завданнями і функціями, які віднесено до її компетенції [4, с. 74].

Прокурорська влада набуває державного характеру, її елементи

збігаються з деякими елементами судової влади. За функціональними ознаками виступає державною владою, за предметним призначенням представляє конкретну форму діяльності держави, організаційно оформлену як прокурорський нагляд за дотриманням законодавства у сфері кримінального переслідування.

Конституція України говорить про те, що органи місцевого самоврядування і органи державної влади входять до єдиної системи публічної влади в Україні, здійснюють взаємодію для ефективного вирішення завдань на користь населення, яке проживає на відповідній території. Досягненням даної конституційної норми є закріплення принципів єдності публічної влади, взаємодії органів місцевого самоврядування і органів державної влади, ефективності діяльності на користь населення [5]. До юридичних властивостей структури державної влади відносять публічний характер, легальність, легітимність, організацію за територіальним ознакою, наявність спеціального кадрового апарату та засобів державного примусу.

Публічна влада діє від імені суспільства та може здійснюватися у сфері окремих соціальних груп населення, не об'єднаних за територіальною ознакою. Державна влада як різновид чи підсистема публічної влади здійснюється від імені держави органами державної влади, наділеними ресурсами та визначеною законодавством компетенцією.

Прокуратура має ознаки самостійної гілки державної влади. Як зазначає К. Ногіна, прокуратура є самостійним і незалежним органом, який не відноситься до жодної з гілок влади [6, с. 59]. У праці [6] також зазначено, що серед прихильників такої позиції, насамперед, необхідно виділити В. Маляренка, який дотримується думки: прокуратура не належить до жодної з гілок влади, діяльність прокуратури є елементом системи стримувань і противаг між гілками влади [6, с. 59].

Прокуратура організаційно відокремлена від інших органів

державної влади, відрізняється специфічними принципами організації та діяльності, наявністю функціональних зв'язків з ланками системи, використовує особливі форми і методи реалізації повноважень, має реальну можливість урівноважувати за допомогою стримувань та противаг інші гілки влади. Органи прокуратури мають державно-владні повноваження у різних сферах правового впливу та державного примусу.

Повноваження прокурора визначено у розділі IV «Повноваження прокурора з виконання покладених на нього функцій» Закону України «Про прокуратуру» [7]. Прокурор при здійсненні покладених функцій має право: на доступ до документів і матеріалів, перевіряти виконання законів у зв'язку з інформацією, що надійшла до органів прокуратури, про факти порушення закону; вимагати від посадових осіб подання необхідних документів, статистичних і інших відомостей (даних) у строки та порядку, встановлених законом; виділення фахівців (спеціалістів) для з'ясування обставин і питань, що виникли тощо.

У кримінально-правовій сфері владні повноваження прокурорів закріплені у Кримінальному процесуальному кодексі України [8]. На стадії досудового кримінального судочинства прокурор скасовує незаконні рішення про відмову у відкритті кримінального провадження, про зупинення досудового розслідування, про припинення кримінального провадження або кримінального переслідування, прокурор має право вилучити з провадження органу дізнання кримінальне провадження та передати для провадження в орган досудового розслідування, направити матеріали перевірки в орган досудового розслідування щодо вирішення питання про кримінальне переслідування.

У сфері адміністративної юрисдикції прокурор має право порушити справу про адміністративне правопорушення у відповідності до чинного законодавства України.

Невиконання вимог прокурора у встановлений законом термін тягне

адміністративну відповідальність, передбачену статтею 185-8 «Ухилення від виконання законних вимог прокурора» Кодексу України про адміністративні правопорушення [9].

Прокуратура України, поряд з іншими органами держави, зокрема Рахунковою палатою України, Радою національної безпеки і оборони України, Національним банком України, має особливий правовий статус.

Однією з відмінних ознак публічної влади є багаторівнева система побудови і реалізації публічної влади, що включає центральну, регіональну та місцеву системи організації влади [10]. До останньої можна віднести органи місцевого самоврядування.

Враховуючи правовий статус та функції прокуратури, неможливо розглядати цей державний інститут поза системою влади. Прокуратура України – це система державних органів, посадові особи яких наділені державно-владними повноваженнями. Офіс Генерального прокурора очолює систему органів прокуратури. Але оскільки прокуратура – це централізована система органів, відповідні повноваження на державному рівні реалізуються виключно Генеральним прокурором, то Генеральний прокурор України виконує певну роль у системі стримувань та противаг, що властиве конституційним органам влади. Інші державні органи таких властивостей і функцій не мають.

Одним з аспектів діяльності прокуратури є особливе правове становище у системі поділу влади та різні напрями діяльності, різноманіття форм взаємодії прокуратури з іншими органами публічної влади, до яких можна віднести:

– взаємодію з Верховною Радою України: щорічні доповіді Генерального прокурора про стан законності і правопорядку в Україні та про виконану роботу щодо зміцнення законності та правопорядку; участь у законотворчій діяльності; виконання постанов Верховної Ради України за результатами заслуховування щорічних доповідей Генерального прокурора

про стан законності та правопорядку, про виконану роботу щодо зміцнення законності та правопорядку; розгляд подань Генерального прокурора щодо питань, які пов'язані із статусом (прав, обов'язків і відповідальністю) народних депутатів України;

– участь у реалізації повноважень Президента України: реалізація щорічних послань Президента України; участь глави держави у розширених засіданнях колегій вищого органу прокуратури України; участь Генерального прокурора у засіданнях Ради національної безпеки і оборони України; щорічна доповідь Генерального прокурора про стан законності і правопорядку в Україні та про виконану роботу щодо зміцнення законності та правопорядку; участь у комісіях при Президентові України, у робочих нарадах, робочих зустрічах;

– взаємодію з органами судової влади: участь у діяльності Конституційного Суду України та Верховного Суду; участь у розгляді справ судами та опротестування судових рішень;

– міжнародне співробітництво. Україна уклала двосторонні та багатосторонні договори про правову допомогу у кримінальних справах із 195 державами. Україна бере участь у Європейській конвенції про взаємну правову допомогу у кримінальних справах 1959 року та Додатковому протоколі до Конвенції 1978 року, Європейській конвенції про передачу кримінального судочинства 1972 року. Офіс Генерального прокурора є членом Міжнародної асоціації прокурорів та Міжнародної асоціації антикорупційних органів;

– координацію діяльності правоохоронних органів у боротьби зі злочинністю [11];

– участь у з'їзді прокурорів; нарадах при Генеральному прокурорі та заступниках Генерального прокурора; проведення комплексних перевірок у нижчих прокуратурах; проведенні засідань міжвідомчих робочих груп, форумів, круглих столів, семінарів тощо.

Практика діяльності Конституційного Суду України демонструє, що конституційне правосуддя здійснюється у взаємодії із органами прокуратури України [12]. Цьому сприяють подібні завдання зазначених органів щодо забезпечення правової охорони Конституції, конституційних цінностей та єдиного правового простору на території України.

Не менш важливе значення у процесі досягнення загальної узгодженості у системі державної влади має діяльність Офісу Генерального прокурора щодо участі у законотворчому процесі, міжнародному співробітництві, координації діяльності правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю, реалізації документів стратегічного значення, планування тощо.

Важливим аспектом є участь органів прокуратури України у законотворчому процесі. Ряд пропозицій Управління правового забезпечення Офісу Генерального прокурора покладено в основу проєктів законів, підготовлених органами виконавчої влади.

Сьогодні прокуратура України виступає як один з ключових елементів системи стримувань і противаг розділеної влади та важливим координатором цієї влади з метою забезпечення належної єдності всієї державної влади.

У науковій літературі прокуратура обґрунтовано розглядається як самостійний елемент системи стримування і противаг, що забезпечує з використанням координаційних механізмів узгоджену реалізацію функцій держави та завдань у сфері національної безпеки [13].

Генеральний прокурор бере участь у засіданнях Ради національної безпеки і оборони України та має право голосу [14].

До складу Ради національної безпеки і оборони України (як постійні члени за посадою) входять керівники органів виконавчої влади (Міністр внутрішніх справ, Міністр оборони, Голова Служби безпеки, Міністр закордонних справ), інші керівники органів державної влади. Діяльність

поліції, служби безпеки та інших правоохоронних органів, всього силового блоку у сфері боротьби із злочинністю координується органами прокуратури, що не може не враховуватися при формуванні Ради національної безпеки і оборони України.

Одним із значущих аспектів діяльності прокуратури є взаємодія прокуратури з Рахунковою палатою України з метою протидії правопорушенням у фінансово-бюджетній сфері. У межах взаємодії передбачено проведення спільних контрольних заходів, обмін інформацією щодо подій і фактів незаконного використання коштів та майна, спільні експертизи проєктів нормативно-правових актів.

Певну роль органи прокуратури відіграють у подоланні розбіжностей та досягненні юридичної узгодженості у системі органів публічної влади.

Конституційний Суд України зазначає, що одним із вагомих наслідків конституційної реформи 2016 року стосовно організації державної влади в Україні є те, що з набранням чинності Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» інститут прокуратури втратив відокремлений статус у структурі державної влади. За новим українським конституційним правопорядком прокуратуру як інститут, що виконує функцію кримінального переслідування, структурно вмонтовано в загальну систему правосуддя. На це вказує, зокрема, стаття 131-1 чинної Конституції України [15].

В Україні прокуратура органічно вписується у загальну систему публічної влади, представляючи самостійну систему органів, які здійснюють активну взаємодію з органами державної влади і органами місцевого самоврядування для досягнення національних цілей, а також для вирішення завдань на користь громадян та суспільства.

О. Скибенко (у дисертаційній роботі «Конституційно-правовий статус прокуратури України в умовах реформування» [16]) зазначає, що

зміни, які були внесені до Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. № 1697-VII [7] Законом України від 19 вересня 2019 року № 113-IX, вплинули на переосмислення системи прокуратури України [16].

Правове регулювання прокуратури утворює системний вплив правових норм на формування та розвиток статусних, інституційних і функціональних характеристик прокуратури, представляє частину процесу вдосконалення діяльності держави у межах правового регулювання системи публічної влади.

Висновки. Прокуратура України – універсальний державно-владний інститут забезпечення законності і правопорядку, відіграє особливу роль у системі публічної влади, у правовому регулюванні соціальних, економічних відносин, основою яких виступає Конституція України як акт найвищої юридичної сили держави. Прокуратура виступає одним із елементів охорони Конституції та чинного конституційного ладу в Україні.

Унікальність прокуратури як особливого державного інституту полягає в тому, що органи прокуратури безпосередньо реалізують ідеї та принципи правової держави – верховенство права, пріоритет людини, її прав і свобод, рівність перед законом і судом, дотримання балансу публічних та приватних інтересів. Правове регулювання діяльності прокуратури – процес орієнтуючого системного впливу конституційних механізмів (інститутів, принципів та норм) на формування статусних та функціональних характеристик прокуратури. Діяльність прокуратури має складне, багатоаспектне значення і проявляється у конституційній природі походження прокуратури як державного інституту. Конституційне становище прокуратури чітко відображено в назві VIII розділу Конституції України «Правосуддя», що свідчить про закріплення особливого статусу прокуратури в конституційній системі організації публічної влади, наявності інституційного та функціонального зв'язку суду та прокуратури, що формує інституційні, правові та статусні засади прокуратури,

безпосередньо впливає на здійснення практичної діяльності прокуратури як інституту публічної влади.

Література

1. Козинець О., Пророченко В. Становлення та розвиток теорії поділу влади в історії світової політико-правової думки // Підприємництво, господарство і право. 2020. № 1. С. 165–169. doi: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.1.30>
2. Кравців О. Р. Ідея поділу влади в українській політико-правовій думці ХІХ – поч. ХХІ ст.: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень / Національний університет «Львівська політехніка». Львів, 2018. 24 с. URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/dissertation/1708/arefkravtsiv1.pdf> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
3. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. (із змінами і доповненнями). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
4. Шапошник А. С., Шлапко Т. В. Визначення місця прокуратури в системі органів державної влади // Правова позиція. 2020. № 3(28). С. 71–75. doi: <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2020-3.13>
5. Ігнатюк О. Б., Горачук В. В. Основні засади публічного адміністрування в правовому полі українського законодавства // Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 8. С. 98–104. doi: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.8.98>
6. Ногіна К. Місце прокуратури в системі органів державної влади України // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. 2018. № 3(19). С. 51–62. URL:

- <http://www.chasopysnapu.gp.gov.ua/ua/pdf/3-2018/nogina.pdf> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
7. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
 8. Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
 9. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Кодекс України від 07.12.1984 р. № 8073-X (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
 10. Борисочева Н. Теоретичні підходи до розуміння системи органів виконавчої влади // Підприємництво, господарство і право. 2021. № 6. С. 111–116. doi: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.6.18>
 11. Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності: Наказ Офісу Генерального прокурора від 08.02.2021 р. № 28. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21#Text> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
 12. Прокуратура // Офіційний вебсайт Конституційного Суду України. URL: <https://ccu.gov.ua/storinka-knygy/572-prokuratura> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
 13. Штогун М. Роль і місце прокуратури в системі поділу влади // LexInform: Юридичні новини України. 12.10.2019. URL: <https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/rol-i-mistse-prokuratury-v-systemi-podilu-vlady/> (дата звертання: 01.02.2022 р.).

14. Про Раду національної безпеки і оборони України: Закон України від 05.03.1998 р. № 183/98-ВР (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-вр#Text> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
15. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): Закон України від 02.06.2016 р. № 1401-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1401-19#Text> (дата звертання: 01.02.2022 р.).
16. Скибенко О. І. Конституційно-правовий статус прокуратури України в умовах реформування: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.02 – конституційне право; муніципальне право / Національна академія внутрішніх справ, Київ, 2021. 237 с.

References

1. Kozynets O., Prorochenko V. Stanovlennia ta rozvytok teorii podilu vlady v istorii svitovoi polityko-pravovoi dumky // *Pidpriemnytstvo, gospodarstvo i pravo*. 2020. № 1. S. 165–169. doi: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.1.30>
2. Kravtsiv O. R. Ideia podilu vlady v ukrainiskii polityko-pravovii dumtsi XIX – poch. XXI st.: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.01 – teoriia ta istoriia derzhavy i prava; istoriia politychnykh i pravovykh uchen / *Natsionalnyi universytet «Lvivska politekhnikha»*. Lviv, 2018. 24 s. URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2020/dissertation/1708/arefkravtsiv1.pdf> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
3. *Konstytutsiia Ukrainy: pryiniata na piatii sesii Verkhovnoi Rady Ukrainy 28 chervnia 1996 r. (iz zminamy i dopovnenniamy)*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).

4. Shaposhnyk A. S., Shlapko T. V. Vyznachennia mistsia prokuratury v systemi orhaniv derzhavnoi vlady // Pravova pozytsiia. 2020. № 3(28). S. 71–75. doi: <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2020-3.13>
5. Ihnatiuk O. B., Horachuk V. V. Osnovni zasady publicznego administruvannia v pravovomu poli ukrainskoho zakonodavstva // Investytsii: praktyka ta dosvid. 2021. № 8. S. 98–104. doi: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.8.98>
6. Nohina K. Mistse prokuratury v systemi orhaniv derzhavnoi vlady Ukrainy // Naukovyi chasopys Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy. 2018. № 3(19). S. 51–62. URL: <http://www.chasopysnapu.gp.gov.ua/ua/pdf/3-2018/nogina.pdf> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
7. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 r. № 1697-VII (iz zminamy i dopovnenniamy). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
8. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy: Kodeks Ukrainy vid 13.04.2012 r. № 4651-VI (iz zminamy i dopovnenniamy). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
9. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia: Kodeks Ukrainy vid 07.12.1984 r. № 8073-X (iz zminamy i dopovnenniamy). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
10. Borysocheva N. Teoretychni pidkhody do rozuminnia systemy orhaniv vykonavchoi vlady // Pidpriemnytstvo, gospodarstvo i pravo. 2021. № 6. S. 111–116. doi: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.6.18>
11. Pro zatverdzhennia Poriadku koordynatsii diialnosti pravookhoronnykh orhaniv u sferi protydii zlochynnosti: Nakaz Ofisu Heneralnogo prokurora

- vid 08.02.2021 r. № 28. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21#Text> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
12. Prokuratura // Ofitsiinyi vebсайт Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy. URL:
<https://ccu.gov.ua/storinka-knygy/572-prokuratura> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
13. Shtohun M. Rol i mistse prokuratury v systemi podilu vlady // LexInform: Yurydychni novyny Ukrainy. 12.10.2019. URL:
<https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/rol-i-mistse-prokuratury-v-systemi-podilu-vlady/> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
14. Pro Radu natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05.03.1998 r. № 183/98-BP (iz zminamy i dopovnenniamy). URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-BP#Text> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
15. Pro vnesennia zmin do Konstytutsii Ukrainy (shchodo pravosuddia): Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 r. № 1401-VIII. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1401-19#Text> (data zvertannia: 01.02.2022 r.).
16. Skybenko O. I. Konstytutsiino-pravovyi status prokuratury Ukrainy v umovakh reformuvannia: dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.02 – konstytutsiine pravo; munitsypalne pravo / Natsionalna akademiia vnutrishnikh sprav, Kyiv, 2021. 237 s.